agga kurtes peame üht aego juttustama, et sest lapselikust ellust ja ussust, mis nende essiwannematel olli, ikka ennam tagganesid, ja ni seggaseks läksid, et ennam ei oskand taewa ja ma Lojat ükspäinis kümmardada. Ebbajummalate tenistus wõttis ikka ennam wõimust, ja sedda au, kitust ja tänno, mis Jummalale tulleb anda, sedda andsid nemmad temma teggudele. Pabiloni-rahwas kümmardasid päikese, ku ja taewa-tähtede ette: sest et selle wallemõtlemisega endid petsid, et neid, mis Jummala kätte tööd on, arwasid wäggewaid ja heateggijaid jummalaid ollewad. Muil mail olli ja on praegogi weel mitto teist wõerast jummalatenistust wälitsemas, kellest pühha kirri ka mönda nimmetab. Egiptuse-rahwas kümmardas kui jummalat üht sönni, Apis nimmi, sest et seälatse pöllo harrija rahwal parremat koddo-ellajast ei wõi olla, kui künni-härg. Nende käest öppis Israeli-rahwas wassikast kümmardama, misska nemmad Hörbes Sinai mäe all, Mosesele suurt pahhandust teggid. Kui nemmad pärast pagganatega, kes nende maga raiastiko ellasid, läbbistiko käisid, hakkasid Pali ehk Pelli nenda kui Astartet kümmardama, nende kuiude ette ohwerdama, ja sega-suurt kahjo ja hädda ennestele saatma. Agga midda alwem ja kahjolisem ebba-jummalatenistus innimestel on, sedda ennam ja tännolikumalt tundkem Jummala armo, mis meid sesuggusе kahjoteggewa ebbausso eest hoiab, ja meid kõiblikuks teeb, tedda, kui ainust tössist Jummalat, waimus ja töes kümmardama.

Se ainus Jummal olled sa
Ni ma peal, kui ka taewas,
Kes lõid ja pead ilma, ma,
Ja mindki kaitsed waewas;
Sepärrast sa ka üksine,
Mo Jummal, kelle pole
Ma murres, wallus koggone
End hoian, — nään so hole.

(Jääb tullewa aasta peale polele.)